

Bitva ve Velké Bystřici 2004

Datum	21. - 23. května 2004	
Pořádal	Sarras	Velká Bystřice
Zúčastnili se	Koža Doupina Honzík Sašeta Kráter	Bojující Přihlížející Bojující Přihlížející Bojující
	Rytíři Země Moravské	Bojující
Zapsal	Honzík s úpravami ostatních zúčastněných	

Pátek 21. května 2004

Jako obvykle byl sraz v pátek navečer u Kožicha. S malými problémy se dala banda do kupy a vyrazilo se. Okolo sedmé hodiny se dorazilo do Ivanovic na Hané, kde mě vyzvedli. Tak nás už byl obrovský, přímo závratný počet (já, Kožich, Doupina, Saša a Kráter). Prvně jsme ještě museli zajet na benzínku, protože Doupina se Sašou si musela ještě dát kafe. Tušili jsme, že už na Nás v tělocvičně nezbyde místo. Než jsme dojeli do Velké Bystřice, tak jsme se ještě stavili u Kožových rodičů v Olomouci. Skoro v noci jsme dorazili. Na ulici jsme potkali Mecha a ten nás navedl na místo. Ubytovali jsme se v tělocvičně a šli jsme se občerstvit do blízké hospody za ostatními šermíři. V průběhu noci jsme se šli podívat do nedaleké diskotéky.

Sobota 22. května 2004

V sobotu ráno jsme se probouzeli a kromě ticha bylo slyšet ještě jakoby dopadání vody na okap. Ale bylo to něco jiného. Z druhé strany tělocvičny se totiž ozval hlas: „Hele vole, chčiješ mi přímo do helmy!“. Následoval dlouhý záchvat smíchu vnímajících jedinců. Poté se šlo na česnečku na bojiště. Dále bylo volno. Po volnu, ani nevím v kolik hodin, byl nácvik bitvy. Byl čas oběda a dorazili Rytíři Země Moravské. Následující asi hodinu a půl se celá skupina Rytířů Země Moravské a Koža věnovali vzájemnému hledání se a vítání po vesnici. Já s Kráterem, Doupinou a Sašou jsme byli na kulečnicku a jednou doběhl Kožich a ptal se, kde je Vašek, podruhé dolítl Vašek, kde má zbytek jeho skupiny. Dále dorazil zbytek skupiny hledajíc Vaška, mezitím se našel Vašek s Kožou, tak došli zase. Zase odešli. Přišli rytíři Země Moravské s Vaškem a zase se jim ztratil Koža. A tak dále.

Pomalou jsme se chystali na bitvu. Asi ve 14:30 začínala bitva. Průběh byl prostý. Byla palisáda a proti ní armáda. Na začátku přišli vyjednávači. Ta Koža doslova nakopal do prdele!

Následovalo několik vln útoků. Statečně jsme se bránili. Pak přišel samotný vůdce útoku (Brůča). Toho Koža jako náš velitel poslal taky někam. Další útoky. Nakonec jsme museli vylézt z palisády a jít na zteč. Přeživší nás zajali a podřezali. Kožu chudáka udusili lanem. Následovala děrovačka, seřazení do řady, zazpívání 3x Aleluja a náběh na vylekané diváky, focení některých a někdo si ještě trochu jen tak zašermoval. Následovalo volno a konečně jsme ze sebe mohli sundat odporně těžké železo. Následoval tradiční večer strávený převážně na bojišti u ohně. Při odchodu do tělocvičny si ještě Kráter stihl silně natáhnout kotník. Saša a Doupina i Kráter s kotníkem spali v bytě u Herna.

Neděle 23. května 2004

Ráno jsme se pozvolna probudili. Koža opět spal v největší zimě zrovna u schodiště do tělocvičny. Taky nadával na kolemjdoucí, že dělají studený průvan J. Pomalu jsme se sbalili, rozloučili a šli jsme k Hernovi pro Doupinu, Sašu a Pátera. U Herna jsme se nasnídali a ještě Saša musela zavést Dušana do Olomouce, protože mu nic nejelo. Pak jsme odjeli. Kupodivu se nic nestalo s autem, jak to bývá zvykem.

---

hzk